

عنوان مقاله:

نقش معماری در شکل گیری تعاملات اجتماعی سالمندان

محل انتشار:

ششمین کنگره ملی عمران، معماری و توسعه شهری (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

شادان طلاکوب - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته مهندسی معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اصفهان خوراسگان، اصفهان، ایران

بهرام شاهی - دکتری تخصصی معماری، استادیار، گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اصفهان خوراسگان، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

دوران سالمندی یکی از مراحل در روند زندگی انسان است که میتوان آن را مکمل سایر مراحل در سیر تکاملی زندگی دانست و فرد با گذراندن دوران جوانی و بزرگسالی به سالمندی میرسد. در عصر حاضر با پیشرفت علوم مختلف، امید به زندگی افزایش یافته و تغییر در ساختار خانواده ها سبب شده تا لزوم توجه به کیفیت زندگی سالمندان بیش از پیش مورد توجه قرار گیرد. توجه به جنبه اجتماعی زندگی سالمندان در این دوران نقش موثری در رهایی از انزوا و تنهایی ایفا میکند. ولی آنچه امروزه شاهد آن هستیم فقدان فضای سازگار با شرایط روحی و جسمی سالمندان در جهت شکل گیری تعاملات اجتماعی است. هدف از این پژوهش شناسایی پارامترهای فضایی موثر در معماری به جهت طرح فضای مطلوب برای سالمندان میباشد. در این راستا، مطالب بیان شده در این مقاله به صورت کتابخانه ای گردآوری شده و با مطالعه نمونه فضاهای مشابه، به گونه توصیفی- تحلیلی سعی بر ارائه راهکارهای معماری، متناسب با هدف پژوهش صورت پذیرفت. نتایج حاصل از پژوهش حاکی از آن است که خلق یک بنا متناسب با نیازهای عملکردی و زیبایی شناسی میتواند شرایط مناسبی را برای سالمندان در جهت شکل گیری فعالیتهای، تعاملات اجتماعی و برخورداری از زندگی اجتماعی موثر فراهم آورد.

کلمات کلیدی:

سالمندی، زندگی اجتماعی، معماری، تعاملات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1003469>

